

ПРАВИЛА СПІЛКУВАННЯ З ВІЙСЬКОВИМИ, ЯКІ ПОВЕРНУЛИСЯ З ФРОНТУ

Військові — це люди з особливим досвідом. Тому складні розмови треба починати зі слів: «У мене немає такого досвіду, як у тебе, і я не можу в повній мірі зрозуміти те, що ти проживаєш, проте розумом можу уявити, які складні речі є в твоєму житті».



Військові не люблять панібратства: це коли підходять до військового і звертаються «Братик» чи ще якимось фамільярно. Такого точно не варто допускати.

Не варто одягати військову форму чи будь-які шеврони, якщо ти не є безпосередньо військовослужбовцем.

Не робіть ніяких непередбачуваних дій: феєрверків, криків, обіймів ззаду. Ви повинні бути передбачуваними. Якщо ви хочете обійняти людину, спочатку скажіть про це прямо: «Хочу вас обійняти».

Уникайте важких тем та загальних фраз, на які військовим важко відповісти. Зразок: «Ну як там наші?», «Страшно на війні?», «А чи багато наших загинуло?». Не факт, що військовий говоритиме про це, але йому буде не дуже комфортно.

Небажано ліпити ярлики: «Ви — герої, сонечки, красені, щит України». Гіпотетично так воно і є. Але ви не знаєте цієї людини. Вона може відчувати якусь велику провину, комплекс уцілілого, переживати речі, про які ви не знаєте. Тому краще говорити про свої почуття: «Для мене ви герої», «Я вам дуже вдячний», «Мені спокійно від того, що є ЗСУ», «Я дуже люблю ЗСУ».

Коли люди бачать військового, вони можуть бути надмірно емоційними, особливо якщо це рідна людина. Радість від зустрічі може вилитися в сльози, гучні крики або навіть ступор. Звичайно, емоційна реакція на зустріч із близькою людиною - це нормально. Проте надмірний вияв емоцій може ускладнити спілкування. Військові, які не звикли до таких бурхливих проявів радості, можуть розцінювати їх як сигнал тривоги. Так само вони можуть просто не знати, як правильно реагувати на такі емоції.

Військові вміють говорити, іноді їм просто потрібно, щоб їх вислухали. Вони самі можуть поділитися певною інформацією, розуміючи, що можна казати, а що ні. Часто ми завалюємо їх запитаннями, забуваючи просто слухати. Замість того, щоб ставити запитання, дайте людині можливість розповісти те, що вона хоче і може. Завжди пам'ятайте, що військовий – це така ж людина, як і ви, з такими ж потребами та почуттями. У них також є свої кордони, до яких потрібно ставитися з повагою. Не існує універсальної схеми діалогу, але завжди необхідно пам'ятати про повагу, людяність і підтримку.

ЯК СПІЛКУВАТИСЯ З ВІЙСЬКОВИМ З ІНВАЛІДНІСТЮ:

- не змінюйтеся і спілкуйтеся з ним так само, як і з людиною без інвалідності. Є винятки, наприклад, баротравма (контузія), коли людина погано чує і просить говорити голосніше;

- під заборonoю будь-яка жалість. Цих людей називають людьми з інвалідністю. Не інвалід, не каліка, не людина з особливостями. Ми не повинні жаліти військових, ми маємо їх поважати за їхню мужність і самовідданість;

- не допомагайте людям без їхнього дозволу чи прохання, щоб не зачепити їхньої гідності. Якщо людина без кінцівок намагається відкрити рюкзак і ви хочете допомогти, попросіть дозволу. Робіть все з вербальної чи невербальної згоди.

Щоб висловити свою повагу та вдячність незнайомому військовому, коли, наприклад, людина у військовій формі йде навпроти вас чи знаходиться поруч і Вас переповнює вдячність, а ви не знаєте, як її показати:

- можна говорити військовим «Дякую за службу» або використовувати невербальні сигнали. Боець зрозуміє вашу посмішку або вітальний кивок;

- більш популярний сьогодні «цивільний салют», це коли люди прикладають руку до серця. Цей жест означає «Завдяки тобі» та «Я вдячний тобі за службу».

***Криворізькі територіальні курси
ЦЗ та БЖД (І категорії)***